

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně:

M. L.

státní příslušnost Ukrajina

pobytem X, Ukrajina

zastoupena advokátem JUDr. Petrem Adámkem

sídlem Jeseniova 837/10, Praha 3

proti

žalovanému:

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**

sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

za účasti zúčastněné

osoby:

M. F.

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Petrem Adámkem

sídlem Jeseniova 837/10, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2020, č. j. MV-127734-4/SO-2020

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 16. 7. 2020, č. j. OAM-2343-23/PP-2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a uvedené rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně zastavil správní řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“, nebo „zákon“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 10. 2. 2020 u správního orgánu prvního stupně žádost o povolení pobytu s odkazem na uzavření manželství s M. F. (dále jen „manžel“), k němuž došlo dne 7. 2. 2020. Manžel je v tomto řízení osobou zúčastněnou na řízení. Žalobkyně byla v tu dobu ve vysokém stupni těhotenství a dne X porodila syna A. Rodina žila v rozhodné době v pronajatém bytě v panelovém domě v X, kam se manželé nastěhovali v únoru 2020. Manžel v tu dobu dojížděl za prací do zahraničí (Nizozemsko), pravidelně se na víkendy vracel domů.
3. Správní orgán prvního stupně provedl šetření a za součinnosti s policií bylo dne 13. 3. 2020 prověřeno místo pobytu žalobkyně na adrese X. Ze záznamu o kontrole na místě vyplynulo, že žalobkyně byla i s manželem v uváděném bydlišti zastižena. Uvedli, že zde bydlí od února 2020. Hlídka zjistila, že nemají svými jmény označený zvonek, mají však označenu schránku. Ode dveří (s ohledem na opatření proti COVID 19 nevstupovali do bytu) hlídka zahlédla v předsíni kočárek, což korespondovalo s pokročilým těhotenstvím žalobkyně. Dále hlídka vytěžila sousedy, kteří však uvedli, že žalobkyni a jejího manžela neznají.
4. Správní orgán prvního stupně s odkazem na § 3 a § 50 správního řádu a § 169j zákona o pobytu cizinců dospěl k závěru, že je třeba žalobkyni a jejího manžela předvolat k výslechu. V prvostupňovém rozhodnutí tuto úvahu opřel o fakt, že žalobkyně byla v informačních systémech v období od 10. 8. 2015 do 10. 8. 2017 vedena jako nežádoucí osoba s ohledem na dřívější páchaní trestné činnosti, za něž byla pravomocně odsouzena. Usoudil, že je třeba vyloučit úmysl obcházet právní předpisy v oblasti povolování vstupu a pobytu cizinců.
5. Žalobkyně byla předvolána k výslechu na den 18. 6. 2020 v 11:30 hod. Na stejný den byl předvolán rovněž manžel k sepsání protokolu o svědecké výpovědi. Obě předvolání byla doručována poštou. Zatímco manžel si předvolání převzal osobně na poště dne 11. 6. 2020, žalobkyni bylo doručováno fikcí podle § 24 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť si zásilku na poště v úložní době nepřevzala. Ve správním spise je založen jednak text předvolání obsahující poučení podle § 59 správního řádu o povinnosti dostavit se k výslechu, případně omluvit neúčast a o postupu podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců v případě nedostavení se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

k výsledku bez vážných důvodů. Správní spis rovněž obsahuje obálku s označenou písemností (předvolání k výsledku). Podle údajů na obálce byla zásilka doručována žalobkyni na adresu X, žalobkyně byla vyzvána k vyzvednutí zásilky, což však ve stanovené lhůtě neučinila.

6. Manžel žalobkyně, pan F., se z jednání nařízeného na 18. 6. 2020 písemně omluvil s ohledem na pracovní cestu do zahraničí, což také řádně doložil. Žalobkyně se v určený den k výsledku nedostavila. Správní orgán prvního stupně tedy řízení o její žádosti o povolení pobytu zastavil postupem dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců.
7. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí včasné odvolání, v němž namítala, že patrně došlo k omylu při doručování. Ona sama žádnou výzvu či předvolání neobdržela, o doručované písemnosti vůbec nevěděla. Naopak z předvolání, jež bylo doručeno manželovi, vyrozuměla, že kdyby správní orgán požadoval i její výsledek, předvolal by je společně. Měla za to, že její osobní účast není vyžadována.
8. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobkyně napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Napadené rozhodnutí

9. Žalovaný zopakoval shora uvedené skutkové okolnosti a zrekapituloval průběh doručování předvolání žalobkyni. Konstatoval, že žalobkyně byla k výsledku řádně předvolána a byla poučena o možných negativních důsledcích, jež z neomluvené neúčasti vyplývají. V průběhu řízení ani v následném postupu dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců tak žalovaný neshledal rozpor s právní úpravou.
10. Nad rámec odvolacích důvodů vymezených žalobkyní se žalovaný zabýval rovněž nezbytností výsledku žalobkyně pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a zkoumal, zda prvostupňový orgán nepostupoval svévolně. Využil pro to závěrů uvedených v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2010 č. j. 1 As 23/2010-77, podle kterých není možné k výsledku účastníka přistupovat automaticky, tedy *„...bez dalšího, aniž by správní orgán měl určité pochybnosti o správnosti a věrohodnosti údajů uváděných cizincem v žádosti o vydání povolení k pobytu či v předkládaných dokladech. V případě, že správní orgán pochybnosti o skutečném stavu věci má, posoudí v rámci své diskreční pravomoci, zda provede důkazy navržené účastníkem řízení, může-li jejich provedení přispět ke zjištění skutečného stavu věci, nebo zda účastníka řízení vyslechne. Uvážením správního orgánu o tom, proč přistoupil k výsledku účastníka řízení, aniž by provedl jím navržený důkaz, není na zvlášť správního orgánu, nýbrž musí být přezkoumatelným způsobem odůvodněno v textu rozhodnutí.“*
11. Dospěl však k závěru, že prvostupňový orgán v průběhu posuzování žádosti pojal podezření, že by manželství žalobkyně mohlo být uzavřeno účelově, důvodně. V závěru příslušné části napadeného rozhodnutí pak žalovaný zhodnotil, že prvostupňový správní orgán své judikatorně dovozené povinnosti dostál, neboť uvedl relevantní důvod, pro nějž měl být výsledek žalobkyně a jejího manžela proveden.
12. Dále se podrobně zabýval námitkou žalobkyně, že jí nebylo doručeno předvolání k výsledku a s odkazem na relevantní judikaturu shledal, že byly naplněny podmínky pro užití fikce doručení. I když se žalobkyně o doručení předvolání fakticky nedozvěděla, měla přistupovat k řízení se vši vážností a vyvinout procesní aktivitu, což neučinila. Z tohoto důvodu tedy žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III. Žaloba

13. Žaloba namítá nesprávné posouzení průběhu a okolností doručování jejího předvolání k výsledku na den 18. 6. 2020.
14. Žalobkyně žalovanému vytýká, že v napadeném rozhodnutí posoudil její odvolání zcela formálně a vůbec se nezabýval otázkou, zda nedošlo k závadě při obesílání žalobkyně a jejího manžela. Namítá, že žalovaný pouze zopakoval východiska prvostupňového orgánu a podpořil je citací příslušné judikatury. Nezabýval se ale okolnostmi doručování, kdy jí i jejímu manželovi bylo souběžně doručováno několik písemností a nebylo dostatečně vyjasněno, zda při jejich odesílání nedošlo k pochybení, jež vyústilo v to, že inkriminované předvolání k výsledku neobdržela.
15. Pokud jde o rozsah soudního přezkumu, považuje soud za nezbytné zhodnotit obsah žaloby z hlediska způsobilých žalobních bodů následovně: V bodě 17. žaloby žalobkyně výslovně uvádí, že *„nikterak nezpochybňuje, že žalovaná je povinna postupovat podle § 169j zák. č. 326/1999 Sb. a zjistit stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména, zda se nejedná o obcházení zákona s cílem získat oprávnění k pobytu.“* A dále pokračuje v tom smyslu, že ona i její manžel se *„neodmítli podrobit potřebným úkonům“*.
16. Ačkoliv se tedy současně v bodě 13. žaloby ohrazuje proti tomu, že ji prvostupňový orgán posuzoval ve světle již zahlazeného trestu a historického záznamu v evidenci nežádoucích osob, z výslovného vyjádření žalobkyně v bodě 17. žaloby má soud za to, že proti potřebnosti dalšího šetření formou výsledku nic nenamítá. Tato okolnost je přitom rozhodující z hlediska rozsahu soudního přezkumu. Stejně tak uvažuje-li v bodě 14. žaloby o důvodech, pro něž prvostupňový orgán dospěl k pochybnostem o jejím bydlišti na základě toho, že sousedé uvedli, že ji a manžela neznají, vyslovuje tak pouze názor na určitou zaujatost prvostupňového orgánu (*„takováto formulace nasvědčuje podjatosti žalované“*). Ve spojení s bodem 17. žaloby tedy soud uzavírá, že nejde o jednoznačně formulované námitky proti postupu prvostupňového orgánu a tedy ani o způsobilý žalobní bod.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný v plném rozsahu odkázal na napadené rozhodnutí a uvedl, že žalobní námitky obsahově zcela odpovídají námitkám odvolacím, s nimiž se již dostatečně vypořádal v rámci napadeného rozhodnutí. Doplnil pouze s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2018, č. j. 9 Azs 438/2017-27, a rozsudek ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 9 Azs 12/2015, argumentaci týkající se rozsahu dispoziční zásady v řízení o žádosti. Vyslovil v tomto ohledu přesvědčení, že nebyl povinen opětovně vyzývat žalobkyni a jejího manžela k výsledku, opakovat prohlídku na místě, či uložit jim povinnost podrobit se testům DNA, neboť to byla žalobkyně, kdo měl shromáždit a předložit relevantní podklady. Rovněž se ve vyjádření zabýval hlediskem přiměřenosti dopadů dle § 174a zákona o pobytu cizinců.

V. Jednání před soudem

18. Při jednání zástupce žalobkyně zopakoval důvody žaloby a poukázal na to, že mohlo dojít ze strany žalovaného k závadám při odesílání předvolání žalobkyně a že žalobkyni mohl být poskytnut v rámci odvolacího řízení nový termín pro podání výpovědi. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

19. Zástupkyně žalovaného k dotazu soudu uvedla, že při předvolání žadatelů o povolení pobytu je běžně užíván postup, že při nevyzvednutí zásilky adresátem po uplynutí úložné doby tato není vhozena do schránky, byť je k dispozici, ale je vrácena ministerstvu. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
21. Soud považuje za potřebné nejprve upozornit nad rámec žalobních námitek, že nepřehlédl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje text označený jako citace prvostupňového rozhodnutí (strana 4 a 5 rozhodnutí). Ze srovnání napadeného a prvostupňového rozhodnutí však vyplývá, že žádné takové odůvodnění orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí neuvedl. Citace je tedy nesprávná a vůbec neodpovídá důvodům, jež orgán prvního stupně uvedl jako relevantní pro nutnost dále zjišťovat skutkový stav výsledkem žalobkyně. Tím totiž nebyla nepřítomnost žalobkyně na uváděné adrese (když naopak hlídka potvrdila, že manžele doma zastihla), ale trestní minulost žalobkyně v kombinaci s tím, že sousedé uvedli, že žalobkyni a jejího manžela neznají. K uvedení citovaného textu do napadeného rozhodnutí zřejmě došlo mechanickým zkopírováním pasáže textu z jiného rozhodnutí.
22. Tato vada však nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost, o nepřezkoumatelnost z důvodu nesrozumitelnosti rozhodnutí jde tehdy, *„je-li rozhodnutí stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 A 547/2002-24). Celá pasáž napadeného rozhodnutí o důvodech, pro něž prvostupňový orgán dospěl k závěru o nezbytnosti výsledku, jde nad rámec žalobkyní formulovaných odvolacích námitek (když namítala pouze „zmatky“ při doručování). Podle § 89 odst. 2 správního řádu může odvolací orgán za určitých podmínek prolomit rozsah odvolacích námitek a přezkoumat rozhodnutí z jiných důvodů (zákonnost neomezeně, věcnou správnost jen z důvodu souladu s veřejným pořádkem a dále vady řízení jen ty mající vliv na rozhodnutí). V posuzované věci ale platí, že žalobkyně v odvolání nezpochybnila výsledek správního uvážení prvostupňového orgánu ohledně nutnosti podrobit ji výsledku, dokonce výslovně uvedla, že je *„kdykoliv připravena správnímu orgánu poskytnout veškerou součinnost, provést v novém termínu důkaz výsledkem...“*, že veškeré případné nejasnosti je připravena řádně vysvětlit.
23. Uvedení nesprávné citace nemá v tomto případě z hlediska rozhodnutí jako celku vliv na jeho srozumitelnost a nepůsobí rozpornost odůvodnění ve vztahu k výroku. Z rozhodnutí jako celku jednoznačně vyplývá, že odvolací správní orgán se vypořádal s námitkami žalobkyně, kdy posuzoval především průběh doručování, což bylo nosným důvodem potvrzení prvostupňového rozhodnutí.

24. Ohledně vad, k nimž soud přihlíží z úřední povinnosti nad rámec žalobních bodů, je konstantně judikováno, že aktivita soudu by měla být spíše omezená (např. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 34/2006-73 a sp. zn. 7 Azs 79/2009-84). Pokud jde o nepřezkoumatelnost, má se jí soud z úřední povinnosti zabývat pouze v případě, kdy jde o vady takového charakteru, že by znesnadňovaly, či dokonce vylučovaly soudní přezkum rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů napadajících skutkovou či právní stránku věci. Jak však bylo uvedeno v bodě 16. a 17. odůvodnění, předmětem žalobního tvrzení zůstala toliko otázka doručování předvolání žalobkyni. Vyřízení této námítky vada napadeného rozhodnutí nikterak nebrání.
25. Lze tedy uzavřít, že uvedení nesprávné citace v napadeném rozhodnutí je sice vadou, z hlediska soudního přezkumu rozhodnutí však nejde o vadu, která by způsobovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí, k níž by soud nad rámec žalobních bodů musel přihlédnout z úřední povinnosti a rozhodnutí z tohoto důvodu zrušit.
26. Předmětem soudního přezkumu v rozsahu vymezeného žalobního bodu tedy zůstává výlučně otázka, zda bylo žalobkyni doručováno předvolání k výsledku v souladu s ustanoveními správního řádu a jak se s touto otázkou vypořádal žalovaný.
27. Pro projednávanou věc jsou relevantní zejména následující zákonná ustanovení:
28. Podle § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona nebo v řízení o zrušení údaje o místě hlášeného pobytu cizince na území podle § 98a písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území.*
29. Podle § 169j odst. 2 zákona o pobytu cizinců *na výslech účastníka řízení se použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.*
30. Podle § 59 správního řádu *správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.*
31. Podle § 20 odst. 2 správního řádu *písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.*
32. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*
33. Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu *písemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.*
34. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost*

vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů uloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

35. Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
36. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
37. Ze správního spisu vyplývá, že dne 29. 5. 2020 vyhotovil prvostupňový správní orgán tyto dokumenty:
 - a) předvolání k podání svědecké výpovědi na den 18. 6. 2020 v 11:30 adresované manželu žalobkyně
 - b) vyrozumění o provedení důkazu svědeckou výpovědí adresované žalobkyni, jež se týká výsledku jejího manžela uvedeného pod bodem a)
 - c) předvolání k výsledku na den 18. 6. 2020 v 11:30 adresované žalobkyni.
38. Pokud jde o předvolání manžela k výsledku, z připojené doručenky vyplývá, že předvolání bylo odesláno jako doporučená zásilka „do vlastních rukou jen adresátovi“ s tím, že zásilka má být při nevyzvednutí vrácena, že nemá být vložena do schránky. Doručenka obsahuje informaci, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 6. 2020. Převzetí zásilky pak bylo vyznačeno dne 11. 6. 2020 a stvrzeno vlastnoručním podpisem manžela žalobkyně. Uvedené plně koresponduje s tvrzeními žalobkyně.
39. Pokud jde o vyrozumění žalobkyně o výsledku manžela, z připojené doručenky vyplývá, že vyrozumění bylo odesláno jako doporučená zásilka do „vlastních rukou“ s tím, že ji není třeba vracet, že ji lze uložit do schránky. Doručenka obsahuje informaci, že žalobkyně jako adresát byla vyzvána k vyzvednutí zásilky a bylo jí zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 6. 2020. Dále doručenka obsahuje informaci, že zásilka byla vložena do schránky dne 16. 6. 2020. I tato skutečnost plně koresponduje s tvrzením žalobkyně.
40. Pokud jde o předvolání žalobkyně k výsledku, ve spisovém materiálu je založena celá doručovatelem vrácená obálka, což svědčí o tom, že zásilka nebyla žalobkyní vyzvednuta. Z údajů na obálce vyplývá, že předvolání bylo odesláno jako doporučená zásilka „do vlastních rukou jen adresátovi“ s tím, že zásilka má být při nevyzvednutí vrácena, že nemá být vložena do schránky. Doručenka obsahuje informaci, že žalobkyně jako adresát byla vyzvána k vyzvednutí zásilky a bylo jí zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 6. 2020. Od obálky je odtržena část (chlopeň) obsahující výzvu podle § 23 odst. 4 a poučení podle § 23 odst. 5 správního řádu. Adresa žalobkyně je viditelně přeškrtnuta s otiskem razítka „zpět - nevyzvednuto“, což koresponduje s vyplněným prohlášením v případě vrácení zásilky na rubové straně obálky. Tam je nevyzvednutí shodně zaškrtnuto a doplněno jako „jiný důvod“. Dále je na obálce uvedeno, že zásilka byla vrácena odesílateli dne 15. 6. 2020, což je stvrzeno otiskem razítka pobočky pošty a podpisem zaměstnance.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

41. Žalobkyně v průběhu řízení před správními orgány i před soudem namítala, že jí předvolání k výsledku nebylo doručeno a že celkový průběh doručování a odůvodnění fikce doručení v napadeném rozhodnutí působí zmatečně. Připustila, že si manžel vyzvedl předvolání k podání svědecké výpovědi (písemnost pod bodem a), a to tak, jak vyplývá z obsahu doručky ve správním spise. Potvrdila rovněž, že jí bylo vhozením do schránky doručeno vyrozumění o výsledku manžela (písemnost pod bodem b). Důrazně však popřela, že by obdržela jakoukoliv jinou písemnost obsahující předvolání jí samotné (písemnost pod bodem c).
42. Za shora uvedených skutečností vyplývá, že manžel žalobkyně si v úložní době vyzvedl jemu adresovanou zásilku, žalobkyně však v tomto směru zůstala nečinná a ani jednu zásilku si přes vyrozumění o jejich uložení nevyzvedla.
43. Soud nezjistil žádné pochybení při doručování předvolání k výpovědi žalobkyni a jejímu manželovi. Obsah správního spisu plně odpovídá tomu, jak se s odvolacími námitkami vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Průběh doručování, tak jak jej lze rekonstruovat z doruček a obálky, jež jsou součástí správního spisu, plně koresponduje i s průběhem skutkového děje, jak jej prezentuje žalobkyně. Žalobkyni lze přisvědčit, že jí skutečně nebylo předvolání k výsledku fakticky doručeno. Nemohlo tak tomu být, když si předmětnou zásilku obsahující předvolání v úložní době na poště nevyzvedla a správní orgán její vložení do schránky po uplynutí úložní doby vyloučil. Došlo tak k doručení předvolání fikcí, což může žalobkyně subjektivně vnímat jako nesprávné, přípustnost fikce doručení však byla opakovaně judikaturou potvrzena, jak bude podrobně rozvedeno dále.
44. Přípustnost fikce doručení bez ohledu na následné vložení či nevložení doručované zásilky přitom potvrdil i Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, v němž se výslovně „...přiklonil k názoru, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda následně došlo ke vhození uložené písemnosti do schránky adresáta. Tato povinnost má za účel určité zvýšení komfortu adresátů, vzhledem k tomu, že její realizace je vázána na řadu podmínek, nelze při jejím nesplnění dovozovat to, že by doručení fikcí nenastalo. Rozšířený senát si je vědom toho, že právní úprava fikce doručení představuje značný zásah do práva občanů na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Toto omezení základního práva může být přípustné, pokud je to nezbytné pro ochranu důležitého veřejného zájmu a práv a svobod ostatních občanů. To je v daném případě podle názoru rozšířeného senátu naplněno, neboť fikce doručení, jejímž účelem je zabránit, „aby účastníci řízení nemohli nepřebíráním písemností bez relevantního důvodu bránit postupu soudního řízení a prodlužovat tak jeho délku, není s principem právní jistoty v žádné kolizi“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13)“.
45. Naznačuje-li žalobkyně, byť tak nečiní výslovně, že neobdržela ani výzvu k vyzvednutí zásilky na poště, tedy že jí výzva nebyla zanechána ve schránce, je rovněž třeba tuto námitku odmítnout. Byť žalobkyně zcela evidentně nemůže přinést důkaz, že něco nebylo učiněno (že jí nebyla vhozena výzva), musela by alespoň věrohodným způsobem zpochybnit okolnosti doručování v místě jejího bydliště, např. odkázat na opakované závažné pochybení poštovních doručovatelek, na to, že nemá dostupnou schránku, nebo že je ve spise obálka s neodtrženou chlopní apod. (k tomu srov. rozhodnutí NSS č. j. 10 As 423/2019 – 82 ze dne 21. 9. 2021).

46. V posuzované věci je však zřejmé, že k žádným nedostatkům v doručování nedocházelo. Správní orgán zasílal tři zásilky najednou. K doručování docházelo ve stejný den, 4. 6. 2020, a není rozumného důvodu proč předpokládat, že ve dvou případech došlo k vložení oznámení o uložení zásilky do schránky a že oznámení o uložení zásilky obsahující předvolání k výpovědi nebylo pro žalobkyni do schránky vhozeno, tedy že nebyla vyrozuměna o uložení zásilky. Ostatně žalobkyně si ani jednu z písemností, které jí byly v danou dobu doručovány, nevyzvedla osobně. Rozdíl spočívá v tom, že vyrozumění o konání výsledku manželů bylo následně po uplynutí úložní doby vloženo do schránky, a proto se fakticky mohlo dostat do dispozice žalobkyně, na rozdíl od předvolání, u kterého správní orgán prvního stupně vyloučil možnost vhození do schránky. Toto vyloučení nebylo v žalobě namítáno, a proto se jím soud nijak nezabýval.
47. Soud uzavírá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s otázkou doručení předvolání žalobkyně k výsledku řádně vypořádal a na průběhu doručování ani soud z hlediska žalobních bodů neshledal nic, co by bylo v rozporu se zákonnými ustanoveními o doručování dle správního řádu.

VII. Závěr

48. Vzhledem ke shora uvedeným důvodům soudu nezbylo než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. září 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu